

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **P. b. K., spol. s r. o.**, proti žalovanému: **Finančnímu ředitelství v Plzni**, se sídlem Plzeň, Hálkova 14, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni, ze dne 8. 11. 2006, č. j. 58 Ca 70/2006 - 144,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým krajský soud zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni, ze dne 4. 6. 2004, č. j. 5530/04 - 150, kterým byl změněn exekuční příkaz vydaný Finančním úřadem v Klatovech dne 17. 9. 2003, č. j. 81817/03/133940/2745 na prodej žalobcových nemovitostí k vymožení vykonatelného daňového nedoplatku ve výši 398 400,16 Kč.

Stěžovatel napadá výše uvedený rozsudek krajského soudu kasační stížností ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v níž uvádí, že je v současné době v pracovní neschopnosti a odůvodní kasační stížnost ve lhůtě 7 dnů.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze spisu vyplývá, že tato podmínka nebyla stěžovatelem splněna. Stěžovatel doložil generální plnou moc (č. l. 103), udělenou již v řízení před krajským soudem, a tedy evidentně určenou i pro řízení před ním, v níž zmocnil pana JUDr. J.B., bytem M. H. 110, 262 03 N.K., jako obecného zmocněnce, aby stěžovatele zastupoval, zejména aby vykonával veškeré právní úkony, tj. podával soudní návrhy, uzavíral soudní smíry a dohody o narovnání, uplatňoval nároky, vzdával se nároků, podával opravné prostředky nebo námítky, vymáhal nároky, plnění nároků přijímal a jejich plnění potvrzoval. Z uvedené plné moci lze dovodit jako možné, ba dokonce jako pravděpodobné (avšak nelze považovat za najisto postaveno), že JUDr. B. byl oprávněn i k podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu. Z této

plné moci či jiného dokladu, který by stěžovatel předložil, a dokonce ani z jeho tvrzení ovšem nebylo zřejmé, zda je zaměstnancem stěžovatele.

Krajský soud proto vyzval stěžovatele svým usnesením ze dne 4. 1. 2007, č. j. 58 Ca 70/2004 - 162, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení této výzvy předložil soudu originál plné moci udělené advokátovi, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, nebo aby doložil originál pověření určeného pro jeho zaměstnance nebo člena, jenž za něho bude v řízení o kasační stížnosti jednat spolu s ověřeným dokladem o jeho vysokoškolském právnickém vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Ve stejném usnesení byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku. Usnesení bylo stěžovateli řádně doručeno 10. 1. 2007. Vzhledem k tomu, že JUDr. B. není advokátem (aspoň nic takového netvrdí a ve veřejném seznamu České advokátní komory uveden není), nebylo lze – na rozdíl od případu, kdy by takový úkon učinil advokát, u něhož by bylo lze v pochybnostech mít za to, že pokud jedná za určitou osobu, jedná v mezích svého zmocnění (srov. obdobně ve vztahu k zastupování ve správě ním řízení právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2006, č. j. 2 As 28/2006 - 49, www.nssoud.cz) – bez dalšího v případě, že podal jménem stěžovatele kasační stížnost, jednat s JUDr. B., takže krajský soud správně vyzval k odstranění nedostatků kasační stížnosti (nezaplacení soudního poplatku a nedoložení právního zastoupení) přímo stěžovatele, a nikoli JUDr. B.

Soudní poplatek stěžovatel ve stanovené lhůtě zaplatil, a to dokonce na jemu zaslaném formuláři, z čehož nepochybně vyplývá, že se s obsahem jemu doručené písemnosti seznámil, ovšem na výzvu týkající se zastoupení advokátem resp. právně kvalifikovaným zaměstnancem, obsaženou v témže usnesení, nijak nezareagoval. Vada nedostatku povinného zastoupení zůstala neodstraněna.

Nejvyšší správní soud proto postupoval v souladu se svojí dosavadní judikaturou, konkrétně usnesením ze dne 4. 6. 2003, sp. zn. 2 Ads 29/2003 (publikovaném pod č. 6/2003 Sb. NSS), kde bylo řečeno, že „...pokud stěžovatel není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože přes výzvu soudu nebyl odstraněn nedostatek podmínek řízení, neboť stěžovatel nesplnil podmínku povinného zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.

Obiter dictum jeví se vhodným dodat, že v kasační stížnosti stěžovatel neuvedl žádné důvody, ačkoli její doplnění o tyto důvody avizoval. Krajský soud však správně nejprve usiloval o odstranění vady spočívající v chybějícím zastoupení advokátem (resp. v tom, aby za stěžovatel jednal zaměstnanec s příslušným právnickým vzděláním), neboť teprve poté – právě v komunikaci s touto odborně způsobilou osobou – by bylo na místě přistoupit k odstraňování vad kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu